

9315

กลุ่มงานกฎหมายระเบียบและเรื่องร้องทุกข์
เลขรับที่ 3515
วันที่ 10 ส.ค. 69
เวลา

สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม
เลขที่ 8539
7 ส.ค. 2569

ด่วนมาก
ที่ มท ๐๘๐๔๔/๔๕๗๖

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชวิถี เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๕ สิงหาคม ๒๕๖๙

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย หลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการปรับปรุงกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อกำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมให้ต่ำลง หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดุลพินิจในการออกข้อบังคับท้องถิ่นเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามความเหมาะสมกับท้องถิ่นของตน

เพื่อให้เป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการจัดทำร่างกฎหมาย ข้อ ๔ ที่กำหนดให้หน่วยงานควรมีระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่ในชั้นเสนอหลักการหรือประเด็นสำคัญของร่างกฎหมายไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงได้จัดทำหลักการร่างกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๙ ถึงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๙ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ในกรณีนี้ ขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งให้ส่วนราชการ อำเภอ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการของร่างกฎกระทรวงดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรุตน์ พงษ์สิทธิถาวร)

รองปลัดกระทรวงมหาดไทย รักษาการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมาย ๑

โทร. / โทรสาร ๐-๒๖๔๔-๔๐๓๖ (นายพีรช บัญญุกานนท์)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

**หลักการในการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียม
เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย**

๑. ชื่อการรับฟัง

หลักการในการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

๒. ผู้ได้รับผลกระทบ

๑. ราชการส่วนท้องถิ่น
๒. ประชาชน
๓. ผู้ประกอบกิจการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
๔. หน่วยงานราชการอื่น ๆ

๓. ความเป็นมา

กระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ต่อมาได้มีการเลื่อนการบังคับใช้อัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการขนมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลออกไป ๑ ปี ตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๙

เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจของประชาชนแต่ละท้องถิ่น ความสามารถในการจัดเก็บรายได้ และความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้น เพื่อกำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมให้ต่ำลงหรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดุลพินิจในการออกข้อบังคับท้องถิ่นเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามความเหมาะสมกับท้องถิ่นของตนเอง

๔. คำอธิบายหลักการ หรือประเด็นสำคัญของหลักการในการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

๑. กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บ ขนมูลฝอยเฉลี่ยขึ้นต่ำที่ประชาชนจ่ายได้ (รายเดือน) จากเดิมกำหนดไว้ที่ "อัตราขั้นต่ำ ๓๐ บาท" เป็น "อัตราขั้นต่ำ ๒๐ บาท"

๒. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยต่ำกว่าอัตราที่กำหนด โดยขอคำแนะนำจากคณะกรรมการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยจังหวัด เพื่อเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นกรณีความแตกต่างของพื้นที่ด้านภูมิศาสตร์เป็นผลให้ต้องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวต่ำกว่าอัตราค่าธรรมเนียมตามกฎหมายกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗

๓. กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บและขนมูลฝอย รวมทั้งค่าธรรมเนียมการกำจัดมูลฝอย เป็นรายเดือนและรายครั้ง แล้วแต่กรณี ในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราค่าธรรมเนียม

ที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด จากเดิมลดให้ทั้งหนึ่งเฉพาะกรณีค่าธรรมเนียมการกำจัดมูลฝอยเท่านั้น กรณีที่เจ้าของหรือผู้ประกอบการอาคารหรือสถานที่สามารถคัดแยกมูลฝอยทั้งหมดที่มีอยู่ได้ตามประเภทของมูลฝอยในเดือนหรือครั้งที่มีการเก็บและขนมูลฝอย ดังต่อไปนี้

(๑) มูลฝอยทั่วไป มีการแยกบรรจุในภาชนะรองรับหรือถุงบรรจุโดยปิดปากถุง ให้มีฉลากเพื่อส่งกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป

(๒) มูลฝอยอันตราย มีการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมคัดแยกมูลฝอยอันตราย เช่น โครงการถังขยะเบืองกลดโลกร้อน จัดทำปุ๋ยหมัก หรือนำไปเลี้ยงสัตว์ในครัวเรือน หรือแยกบรรจุในภาชนะรองรับหรือถุงบรรจุโดยปิดปากถุงให้มีฉลากเพื่อส่งกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป

(๓) มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ มีการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมคัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น ธนาคารขยะ (recyclable waste bank) ผ้าป่าขยะ หรือแยกบรรจุในภาชนะรองรับหรือถุงบรรจุโดยปิดปากถุงให้มีฉลากเพื่อจัดการอย่างถูกวิธีต่อไป

(๔) มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย มีการแยกบรรจุในภาชนะรองรับหรือถุงบรรจุโดยปิดปากถุงให้มีฉลากเพื่อส่งกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป

(๕) มูลฝอยติดเชื้อ มีการแยกบรรจุในภาชนะรองรับหรือถุงบรรจุโดยปิดปากถุงให้มีฉลากเพื่อส่งกำจัดอย่างถูกวิธีต่อไป

กรณีที่อาคารหรือสถานที่ใดไม่มีมูลฝอยประเภทใดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ประกอบการอาคารหรือสถานที่ได้มีการคัดแยกมูลฝอยประเภทนั้นแล้ว

๔. กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นลดค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นรายเดือนและรายครั้ง แล้วแต่กรณี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม เหตุการณ์ กิจการ หรือสภาพแห่งท้องที่ แต่ต้องไม่เกินร้อยละเก้าสิบของค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่จะต้องเสีย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

๕. กำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นรายเดือนและรายครั้ง แล้วแต่กรณี โดยตัดถ้อยคำเพื่อให้ครอบคลุมถึงกรณีสาธารณภัยที่ไม่ได้เกิดจากธรรมชาติ ให้แก่เจ้าของหรือผู้ประกอบการอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในพื้นที่ตามประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัย ตั้งแต่วันที่มีการประกาศเขตพื้นที่ประสบสาธารณภัยจนถึงวันที่มีการประกาศวันสิ้นสุดสาธารณภัย ทั้งนี้ กรณีที่ระยะเวลาที่เกิดสาธารณภัยไม่ครบเดือนให้ปัดเป็นหนึ่งเดือน

๕. ผู้เกี่ยวข้อง

๑. ราชการส่วนท้องถิ่น
๒. ประชาชน
๓. ผู้ประกอบกิจการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
๔. หน่วยงานราชการอื่น ๆ

๖. เหตุผลความจำเป็น

โดยที่ปัจจุบันกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจของประชาชนแต่ละท้องถิ่น ความสามารถในการจัดเก็บรายได้ และความเหมาะสมของสภาพพื้นที่ของท้องถิ่นแต่ละแห่ง ดังนั้น เพื่อกำหนดเพดานอัตราค่าธรรมเนียมให้ต่ำลงหรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีดุลพินิจในการออกข้อบังคับท้องถิ่นเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมตามความเหมาะสมกับท้องถิ่นของตนเอง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้